

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

est leue & onus meum est suave enim iugū meū
נוֹרְטָנִיד בְּכֹס־הוּ וּמוֹבִיל קְלִילָא הוּ

30 Jugum enim meum suave est, & onus meum leue.

C A P. X I I.

feminum in domo in sabbatho Iesus ibat tempore in illo

כְּרוּ וּבְנֵי מַהֲלַךְ הוּא יְשׁוּעַ בְּשִׁבְתָא בֵּית זְרַעָא
& manducare. spicas vellere & coperite esuriebat & discipuli eius
וְחַלְמִידוּהוּ כְּפָנּוּ וּשְׂרִינּוּ מִלִּבְנֵי שִׁבְתָא וְאֵכְלוּ:

1 In illo tempore abiit Iesus per sata Sabbatho: discipuli autem eius esurientes coperunt vellere spicas, & manducare.

discipuli tui ecce ei dixerunt illos vidissent cum autē Pharisei

פְּרִישֵׁי דִין כְּרַחֲזוּ אֲנֹן אֲמַרְוּ לֵה הֵם תְּלַמִּידֵיךָ
verō ipse in sabbatho facere licet quod non id faciunt

2 Pharisei autem videntes, dixerunt ei, Ecce discipuli tui faciunt quod non licet eis facere sabbathis.

עֲבָדִין מִדֵּם דְּלֵא שְׁלִישׁ לְמַעַבְדַּ בְּשִׁבְתָא: הוּ דִין
& ij esurit cum David fecerit quid legistis non eis dixit

3 At ille dixit eis, Non legistis quid fecerit David, quando esurivit, & qui cum eo erant.

אֲמַר לְהוֹן לֵא קְרִיתוֹן מִנֵּה עֲבָד דְּוִיד כְּרַחֲזוּ וְאִילִין
mensē & panem Dei in domum intrauit quomodo q. cū eo erāt

4 Quomodo intrauit in domum Dei, & panes propositionis comedit, quos nō licebat ei edere, neque his qui cum eo erant, nisi solis sacerdotibus?

דְּעֵמָה: אֵיכְנָא עַל לְבִיתָא דְּאַלְהָא וְלְחֵמָא דְּתוֹרָה
is neque comedere ei licebat cui non ipse comedit Domini

5 Aut non legistis in lege quia sabbathis sacerdotes in templo sabbathum violāt, & sine crimine sunt.

דְּבַחְנָא כְּהִיבְלָא מַחְלִין לֵה לְשִׁבְתָא וְדֵלָא עַדְלִי אֲנֹן:
hic est templo prę q. maior verō vobis ego dico

6 Dico autem vobis, quia templo maior est hic.

אֲמַר אֲנָא לְכֹן דִין דְּרַב מִן הִיבְלָא אֵית הִרְכָא:
sacrificiū & nō ego volo misericordiā q. d. est effectus scientes autē si

7 Si autem sciretis quid est, Misericordiam volo & non sacrificium, nunquam condemnassetis innocentes.

אֵלוּ דִין יַדְעִין הוּיָתוֹן מִנּוּ הִנְנָא אֲבָא אֲנָא וְלָא דְּבַחְתָּא
sunt reprehensibiles qui non eos fuissetis condemnantes non

8 Dominus enim est Filius hominis etiam sabbathi.

לָא מַחְבִּין הוּיָתוֹן לְאִילִין דְּרֵלָא עַדְלִי אֲנֹן:
hominis filius est sabbathi enim dominus

9 Et cū inde transisset, venit in synagogam eorum.

מִרְרָה נִיר דְּשִׁבְתָא אִיתוּהוּ כְּרַחֲזוּ דְּאַנְשֵׁי:
ieiunij tercię septimanę sabbathum dici

דְּיוֹם שִׁבְתָא דְּשִׁבְתָא דְּתַלְתָּא דְּצוּמָא
in synagogā eorū & venit Iesus illinc & discessit

וְשָׁנִי מִן תַּמָּן יְשׁוּעַ וְאַתָּא לְכַנּוּשְׁתָּהוֹן:
9 וְשָׁנִי מִן תַּמָּן יְשׁוּעַ וְאַתָּא לְכַנּוּשְׁתָּהוֹן:

30 ο ρη̅ς μου χαρι̅ς και̅ φρο̅ν̅ δ̅ειν̅.

Κεϋ. ιϛ.

1 Εν και̅νω τῷ κ̅σ̅μ̅ῳ, ἐπεδ̅λ̅θη ὁ Ἰη̅σ̅ους το̅ις ἁ̅λ̅λο̅ις ἀ̅ρ̅θ̅ο̅ις ἀ̅ρ̅θ̅ῶν. οἱ δ̅ὲ μαθη̅ται αὐ̅του ἐπ̅η̅ρασαν, και̅ ἠ̅ρ̅ξαν τ̅ιν̅ ἄλλ̅ην σ̅α̅ρχ̅αν και̅ ἐδ̅ειν̅. 2 οἱ δ̅ὲ Φα̅ρι̅σαι̅ οἱ ἰδ̅ον̅τες, εἶπον̅ αὐ̅τῳ, ἰδ̅ου οἱ μαθη̅ται σου πο̅ιο̅σιν ὃ οὐ̅κ ἔ̅στι̅ πο̅ι̅ε̅ν ἐν ἁ̅λ̅λο̅ις. 3 ὁ δ̅ὲ εἶπ̅ον̅ αὐ̅τῷ, κα̅ ἠ̅ρ̅ε γ̅ρα̅ ἡ̅ ἐπι̅νο̅η̅σ̅α̅ς Δα̅υ̅ιδ̅, ὅ̅τι ἐπ̅η̅ρασαν αὐ̅τῷ και̅ οἱ μετ̅ αὐ̅τῷ; 4 π̅ῶ̅ς εἰ̅σ̅η̅λ̅θεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θε̅ου, και̅ το̅ις ἁ̅ρ̅θ̅ο̅ις τῶ̅ς ἁ̅ρ̅θ̅ῶ̅ς ε̅φα̅ρ̅ε̅ν, και̅ ἠ̅ρ̅ε̅ν ἡ̅ αὐ̅τῷ, ὅ̅τι το̅ις ἁ̅λ̅λο̅ις μετ̅ αὐ̅τῷ, εἰ̅μ̅εν̅ το̅ις ἁ̅ρ̅θ̅ῶ̅ς μ̅ε̅νοι̅ς; 5 ἢ̅ κα̅ ἠ̅ρ̅ε γ̅ρα̅τε κα̅ τῷ νό̅μ̅ῳ, ὅ̅τι το̅ις ἁ̅λ̅λο̅ις οἱ ἱ̅ε̅ρ̅ε̅ις και̅ τῷ ἱ̅ε̅ρ̅ῶ̅ν τοῦ ἁ̅λ̅λο̅ις βε̅β̅η̅λο̅υ̅σ̅αν και̅ ἀ̅κα̅τοι̅ς εἰ̅σι; 6 λέ̅γει δ̅ὲ ἡ̅μ̅ῖς, ὅ̅τι τῷ θε̅ῷ μ̅ε̅ν̅ ζ̅α̅ν̅ ὄ̅ν̅τ̅ι̅. 7 εἰ δ̅ὲ ἐργ̅α̅σα̅τε ἡ̅ ὄ̅ν̅τ̅ι̅, ἦ̅τοι̅ ἡ̅λ̅α̅ και̅ ὁ̅ θε̅ο̅ς ἠ̅ρ̅ε̅ν κα̅ τῶ̅ς ἀ̅κα̅τοι̅σ̅α̅σ̅α̅ν το̅ις ἀ̅ρ̅θ̅ο̅ις. 8 κ̅υ̅ρι̅ος ρ̅η̅̅σ̅α̅ν̅ τοῦ ἁ̅λ̅λο̅ις ὁ̅ υἱ̅ος τοῦ ἀ̅ν̅θ̅ρω̅που. 9 και̅ μετ̅ε̅βαι̅, ἐκ̅η̅λ̅θ̅εν, ἠ̅λ̅θ̅εν εἰς τὴν σ̅υ̅να̅γω̅γ̅αν αὐ̅τῶ̅ν.

10 Et ecce homo erat manū habens aridā, & interrogabant eum, dicentes, Si licet sabbathis curare, vt acculerent eum.

11 Ipse autē dixit illis: Quis erit ex vobis homo qui habeat ouem vnam, & si ceciderit hęc sabbathis in foueā, nōne tenebit & leuabit eam?

12 Quanto magis melior est homo oue? Itaque licet sabbathis benefacere.

13 Tunc ait homini, Extēde manū tuā. Et extendit, & restituta est sanitati sicut altera.

14 Exeuntes autem Pharisæi, consilium faciebant aduersus eum, quomodo perderent eum.

15 Iesus autem sciens, recessit inde: & secuti sunt eū multi, & curauit eos omnes.

16 Et præcepit eis ne manifestum eum facerent:

17 Vt adimpleretur quod dictum est per Isaiam Prophetam, dicentem,

18 Ecce puer meus quem elegi, dilectus meus in quo bene cōplacuit animę meę. Ponam spiritum meum super eum, & iudicium Gentibus nuntiabit.

19 Non contendet, neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem eius.

20 Arundinem quassatam non confringet, & linum fumigans non extinguet, donec eiciat ad victoriam iudicium.

& interrogātes manus cuius aruerat illie erat vnus & vir
10 וגברא חד אית הוא תמן דובישא ארדה ומשאלין
vt deferret ita sanare in sabbatho licet nung d & dicebant eum erant
הוה לה ואמרין דאן שליט בשבתא למאסיו אידך דנאכלון

cui sit vir ex vobis quis illis dixit autē ipse criminationes ipsi
קצועוהו: 11 הו דין אמר להון מנו מנכון גברא דאית לה
prehēdat non sabbathi in die in foueam ceciderit cęsi vna ouis
ערכא חד ואן נפל בחברא כוּמא דשבתא לא אהד

oue pŕg hominis fili? excelētiar est autē quanto
cam & erigat
ומקים להו 12 כמה דין ותיר בר אנשא מן ערכא

ait tunc quod bonū est facere in sabbatho est licitum itaque
סדין שליט הו בשבתא למעבד דשפירו: 13 הו דין אמר
sicut & restituta est manū suā & extēdit manū tuā extēdit homini illi
להו גברא פשוט אידך ופשט אידהו ותקנת אידך

aduersus eū cōperūt & consilium Pharisæi & exierūt focia sua
חברתהו: 14 ונפקו פרישא ומלכא נסכו עלוהי
illinc & secessit cognouit autē Iesus perderent eū quomodo
אידך דנבדרוניהו: 15 ישוע דין ידע ושני לה מן תמן

& inhibuit omnes & sanauit multę turbe post eum & iuerūt
ואולו בתרה כנשא סגיאא ואסי לכלהון: 16 וכאנא
quod dictū est id vt adimpleretur cum reuelarent ne eis
בהון דלא נגלוניהו: 17 נתמלא מדם דאתאמר

quo mihi cōplacui seruo me? ecce q dixit phetę Isaię p manū
בד אשעניא נביא דאמרו: 18 הא עבדי דאצטבית
sup eū ponam spiritū meū aīa mea in quo acquiescit dilectus meus
כה חביבי דסוחרת בה נפשי רוחו אסימ עלוהי

elamabit neque contendet non pŕdicabit gentibus & iudicium
ודינא לעממא נכרו: 19 לא נתחרא ולא נקעא
quassatam arundinem in plateis vocē ei audiet quisquā neque
ולא אנש נשמע קלרה בשוקא: 20 קניא רעיעא

eiiciat donec extinguet non crepitanter & lucernam cōstringet non
לא נתבר ושרגא דמטפטף לא נדעך עד מא דנפק
ad victoriam iudicium

דינא לזכותא:
iudicium

10 και ιδου ανθρωπος εν τω πλη χειρα εν χειρα. και επιρωτισαν αυτοις λεγοντες, ει δεστι τις αβ-
βαισ θεραπεισιν, ινα καταρηρισωσιν αυτην. 11 ο δε ειπεν αυτοις, υς εσται δε υμωσ ανθρωπος δε ουδεις
αρθρωσιν εν, και εαν επιση τοσ τις αββαισ εις βοδισον, υχ καισισ αυτη και εζερει;
12 ποσα ουδ εζερει ανθρωπος αρθρωσιν; ωστι δεστι τις αββαισ καιωδσ ποιειν.
13 ποτε λεχθη αυτη ανθρωπω αυτη εχρηστωσιν εν χειραυ χειραυ, εκλενον τω χειραυ ου. και δεστινε και αποκασ-
πεσθη υγιησ ωσ η θυνη. 14 οι δε Φαρισαιοσ συμβεβησοσ ηαβον και αυτη δεσλδοντες, οπωσ αυτην καταλεσασου.
15 ο δε Ιησουσ γνοισ, αυτησ ρησισ εν χειραυ και ηκαλωτισαν αυτησ οχλοσ πολλοσ, και εθεσπισσαν αυτησ παστας.
16 και επισημωσιν αυτησ ινα μη φασιδι αυτην ποιησισαν. 17 οπωσ πληρωθη το ρηθεν δεσ Ησαϊου τοσ αρθρω-
φητουσ λεγοντες. 18 ιδου οπωσ μουσ, ον ηρεπισα, ο αγαπητοσ μου, εις δεσ βοδισασον η ψυχη μου. ποσα τοσ πεδωκα μου
επι αυτησ, και κρισου τις εδνεισουσ απαγγελει. 19 ουκ ελεισ, υδεσ κραυγασ, υδεσ ακουσθησ τις εν τη πλατειασ η φωνησ
αυτη. 20 και λαμωσ σιωπησισμωσ εν εν και πασ, υδ ληνον τυφοδισοσ υσ αρθρωσ, εωσ αλ ουδ αλη εις πικασ η κρισου

sperabunt genesa & in nomine eius

ובשמרה עממא נסכרון

ieiunium ante in sabbatho vnus ad vesperam

דרמשא דחד בשבט דקום צומא

& sanuit eū & cecus erat q mutus vni demoniacū ei obtulerūt

והיו קרבו לה דיונא חד דחרש ועור ואסיה

& stupebant & videret loqueretur & cecus vt mutus ita non

איכנא דחרשא וכמא נמלל ונחוא: ומתדרמן הו

Pharisei Dauid filius iste est nonne & dicebant turbe omnes

כלהון בנשא ואמרן דלמא הנו ברה דהווד: פרישא

nisi demonia eiicit non ille dicunt audiuisent eum vtrū

דין כד שמעו אמרון הנא לא מפק שארמא אלאאן

egitationes corificognouit aut Iesus demoniorū principe in beelzebub

כבעל זבוב רישא דדיוא: ישוע דין דע מחשבתהון

& oīs desolabitur se cōtra qd diuiditur regnū omne illis & dixit

ואמר להון כל מלכו דתתפלג על נפשת תחרב וכל

stabit non seipsam aduersus que diuiditur & ciuitas domus

בי ומדינא דנתפלג על נפשה לא נקום:

quomodo diuisus est semetipsum contra eiicit satanam satanas etfi

ואן סטנא לסטנא מפק על נפשה אתפלג איכנא

eiicit in beelzebub ego etfi regnum eius staret ergo

הכול קימא מלכותה: ואן אנא כבעל זבוב מפק

ipfi hoc propter illa eiiciunt in quo filij vestri demonia ego

אנא דיוא בניכון במנא מפקין להון מטל הנא הנון

sum eiiciens ego Dei in spiritu etfi iudices vobis erunt

נהון לכון דינא: ואן ברוחא דאלהא אנא מפק אנא

quomodo aut Dei regnum ad vos peruenit demonia

דיוא קרבת לה עליכון מלכותא דאלהא: או איכנא

nisi diripere & vasa eius fortis in domum intrare potest quisquā

אנש משכח דנעול לבית חסנא ומאנוה נכו אלא אין

q nō is diripiet domū eius & tunc fortem ligauerit eum prius

לוקרם לאסרוהו לחסנא והיון ביתה נכו: מן דלא

spargit spargēdo meū colligit q nō & is est cōtra me mecum est

הוא עמי ולקבלי הו ומן דלא כנש עמי מדרו מדרו

21 Et in nomine eius Ge-tes sperabunt.

22 Tunc oblatas est ei dæmonium habens, cæcus & mutus, & curauit eum, ita vt loqueretur & videret.

23 Et stupebant omnes turbe, & dicebant, Nunquid hic est Christus filius Dauid?

24 Pharisei autem audientes dixerunt, Hic non eiicit dæmones, nisi in Beelzebub principe dæmoniorum.

25 Iesus autem sciens cogitationes eorum dixit eis, Omne regnum diuisum cōtra se, delolabitur: & omnis ciuitas vel domus diuisa cōtra se, non stabit.

26 Et si Sathanas sathanam eiicit, aduersus se diuisus est, quomodo ergo stabit regnū eius?

27 Et si ego in Beelzebub eiicio dæmones, filij vestri in quo eiiciunt? ideo ipsi iudices vestri erunt.

28 Si autem ego in Spiritu Dei eiicio dæmones, igitur peruenit in vos regnum Dei.

29 Aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis & vasa eius diripere, nisi prius alligauerit fortem & tunc domum illius diripiet?

30 Qui non est mecum cōtra me est: & qui non congregat mecum, spargit.

21 και της ονοματι αυτου εθνη σπευδοσι. 22 οτε προσθηκε αυτω δαμονιον ομφορος, τυφλος και κωφός και εθεραπευσεν αυτον, ωστε να τυφλόν και κωφόν και λαλειν και βλέπειν. 23 και ελθοντα πάντες οι δόκτοι, και ήγρον, μήτι υπίσθετι ο Χριστός ο υιός Δαυίδ; 24 οι δε Φαρισαιοι ακουσαντες ειπον, στα εκ ουρανα; και δαμονια, ει μή ου της Βεελζεβουλ φησιν δαμονιων. 25 ειδων δε ο Ιησους τας εθρομήσεις αυτων, ειπεν αυτοις, πωσα βασιλεια μελεωσιτα και η αυτης, η ημωδ παι; και πωσα πόλις η οικια μελεωσιτα και η αυτης, υ σα ησονται; 26 και ει ο Σατανάσ ηνυ Σατανάσ εκβαλλει, εφ αυτον ημελεωσ η πωρ αυυ σα ησονται η βασιλεια αυτης; 27 και ει εγω εν Βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαμονια, οι υιοι υμων εν ουρα εκβαλλουσιν, στα τοπο αυτοι υ υμωδ εσονται κριται. 28 ει δε εγω εν πνευματι Θεου εκβαλλω τα δαμονια, στα εφτασεν εφ υμας η βασιλεια του Θεου. 29 η πωρ δυνάταυ υς εισελθου εις τω οικια του ισχυρου, και εκσθω αυτην διαρπασαι, στα μη προσπον δισοι τον ισχυρον, και ητι τω οικια αυτην διαρπασει. 30 ο μη εν μετ εμωδ, και εμωδ εθι, και ο μη συναγωγη μετ εμωδ, σκορπιζει.

31 Ideo dico vobis: omne peccatum & blasphemia remittetur hominibus, Spiritus autem blasphemia non remittetur.

32 Et quicumque dixerit verbum contra Filium hominis remittetur ei: qui autem dixerit contra Spiritum sanctum, non remittetur ei, neque in hoc seculo, neque in futuro.

33 Aut facite arborem bonam, & fructum eius bonus: aut facite arborem malam, & fructum eius malum: siquidem ex fructu arbor agnoscitur.

34 Progenies viperarum, quomodo potestis bona loqui cum sitis mali? ex abundantia enim cordis, os loquitur.

35 Bonus homo de bono thesauro profert bona: & malus homo de malo thesauro profert mala.

36 Dico autem vobis quoniam omne verbum otiosum quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die iudicij.

37 Ex verbis enim tuis iustificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis.

38 Tunc responderunt ei quidam de Scribis & Phariseis, dicentes, Magister, volumus à te signum videre.

39 Qui respondens ait illis, Generatio mala & adultera signum querit, & signum non

& blasphemia peccata quæ omnia vobis: ego dico hoc propter
 מטל הגנה אמר אנכי לכוון הכל הטחין ונודפין 31
 non spiritum quæ est contra verò blasphemia: hominū filiis remittetur
 נשתבך לבני נשמה נודפשא דין ודעהל דוחמה לא
 filio: contra verbum si dixerit: & quisquis hominū filiis remittetur
 נשתבך לבני נשמה וכל מן דנאמר מלתא על כהדר
 non dixerit: sanctum spiritum aduersus autē quæq; ei remittetur hominis
 דאנשא נשתבך לה כל דין דעל רוחא הקודשא נאמר לא
 neque in hoc seculo neque in futuro: non ei remittetur
 נשתבך לה לא בעלמא הגנה ולא בעלמא דעתור
 arborem facite aut bonos & fructus eius bonam arborem facite aut
 או עבדו אילנא שפירא ופארהו שפירא או עבדו אילנא
 arbor cognoscitur enim ipsa fructib' suis à malor & fruct' eius malam
 בישא ופארהו בישא מן פארהו הו גיר מתדע אילנא
 loqui bona vos potestis quomodo viperarum progenies
 וקדא דאכדנא איכנא משכרין אנתון טבתא למכללו
 vir loquitur enim cordis abundantia ex vobis qui mali
 דבישא אנתון מן תותרי לכא גיר ממלל פומא 35
 de malus & vir bona profert bono thesauro de bonus
 טבא מן סימתא טבתא טפק טבתא ונברא בישא מן
 p de oi om vobis ego dico mala profert malo thesauro
 סימתא בישתא טפק בישתא 36 אמר אנא לכוון גיר דכל
 in die rationem reddent hominū filij qd locuti fuerit otioso verbo
 מלא בטלא דנאפרון בני נשמה נתלון עתגמה ביומא
 cōdemnaberis verbis tuis & ex iustificaberis enim verbis tuis ex iudicij
 דינא 37 מן מליך גיר תודרק ומן מליך תתחיב וזה
 Dei genitricis in cōmemorationē ad vesperam
 דרמשא בוכוננא דילדת אלהא
 ei & dicunt Phariseis & de scribis de quidā responderet tunc
 הדין ענו אנשא מן ספרא ומן פרישא ואמרו לה
 & dixit respōdit autē is signum ex te videre volumus magister
 מלפנא עכינן דנחוא מנך אתא 39 הו דין ענשא ואמר
 non & signum querit signū & adultera mala generatio eis
 להון שרבתא בישתא ונודתא אתא בעוא ואתא לא

31 δε τοπω ληγω υμιν, πασα αμαρτια, & βλασφημια αφηθησεται υις ανθρωπων: η δε το πνομα-
 τος βλασφημια, η αφηθησεται υις ανθρωπων. 32 ε ος εαλ εστι λογον χς το υος το ανθρωπου, αφηθησ-
 ται αυτω: ος ελ αυ εστι χς το πνοματος το αγιου, οκ αφηθησεται αυτω ετι εν τω νυω αιωνι, ετι εν τω μελλοντι.
 33 η ποιησαι το δενδρον καλον, & το καρπον αυτη καλον: η ποιησαι το δενδρον καταρα, & τον καρπον αυτη κατα-
 ρα. εν τω τω καρπου το δενδρου γνωσκειται. 34 γνηματα εγενεθη, πως δυναθε αγαθα λαλειν πνηροι
 οντες: οκ τω το αδικοσματος της καρδιας το σωμα λαλει. 35 ο αγαθος ανθρωπος οκ το αγαθου θησαυρου
 οκ εαλλι αγαθα: & ο πνηρος ανθρωπος οκ το πνηρου θησαυρου οκ εαλλι κακα.
 36 λεγω δε υμιν, οτι παρ εσημα λογον, ο εαλ λαλησωσιν οι ανθρωποι, αποδωσωσιν υψο αυτω λογον εν
 ημεισ κριστως. 37 οκ τω το λογον ου δικαιωθησ, & οκ το λογον ου καταδικαθησ.
 38 οτι απκριθησ υνεσ το ραμματιω, & φαρισαιω, λεγοντες: διδασκαλε, ημεσ απο σου
 σημειον ιδειν. 39 ο δε αποκριθεις εειπη αυτοις, ημεα ποιησα, & μοιγαλις σημειον οτηζητε: & σημειον η
 dabitur

fuit enim sicut prophete Ionæ signum nisi ei dabitur
 תתיהבי לה אלא אתה דיונן נביא : 40 איכנא ניר דהוא
 ita noctibus & tribus diebus tribus piscis in ventre Ionas
 וינן בכרסא דנונא תלתא איממין ותלתא לילון הכנא
 & tribus diebus tribus terræ in corde hominis filius erit
 נהוה ברה דאנשא בלבה דארעא תלתא איממין ותלתא
 hac generatione cum in iudicio surgent Niniuitz viri noctibus
 לילון : 41 נברא נינויא נקומון בדינא עם שרבתא הדא
 q maior est & ecce Ionæ in prædicatione eversu sint q ipsi & cõdemnabũt eã
 ונחיבונרה דהנון תבו בכרוזותה דיונן והיא דרב
 cum in iudicio surget Austri regina hęc Iona præ
 מן יונן תנן : 42 מלכתא דתימנא תקומי בדינא עם
 terra vltiori ab q venerit & cõdemnabit eã hac generatione
 שרבתא הדא ותחיבירה דאתרת מן עבריה דארעא
 hęc Salomone p q excellẽtiõr est & ecce Salomonis sapiẽtiã vt audiret
 דתשמעי חכמתה דשלימון והא דיתיר מן שלימון הרנא :
 perlustrat hominis filio à exierit immundus spiritus autẽ cum
 43 אמתי דין דרוחא טנפתא תפוקי מן בר נשא מתכרנא
 inuenit & nõ quietẽ & quirit in qb nõ sunt aquz per loca
 באתרוחא דמיא לית בהון ובעיא ניהא ולא משכחא :
 & venit exiui vnde in domũ meã reuertar dicit tunc
 44 הידין אמרא אהפוך לביתי מן איכא נפקת ואתי
 ducens abit tunc & sparatã versãm vacuam reperit eam
 משכחא דסרוק ותמים ומעבת : 45 הידין אזלא דברא
 & habitãt & ingrediũtur deteriores sunt q p se alios spiritus septem secum
 עמה שבע רווחא אחרנין דמנה בישון ועאלין ועמרין
 sic principũ eiõ quãm peior illius hominis finis & sic in ca
 בה והויא חרתה דגברא הו בישא מן קדמתה הכנא
 loqueretur autẽ ipse cum scelerate huic generationi erit
 נהוא לה לשרבתא הדא בישתא : 46 בר הו דין ממלל
 vt loqueretur & qrẽtes foris stãtes & fratres eius mater eiõ venerũt ad turbas
 לבנשא אתואמרה ואחוהי קימין לבר ובעין דנמללון
 cum eo
 עמה :

dabitur ei, nisi signum Ionæ
 prophetæ.
 40 Sicut enim fuit Ionas
 in ventre ceti tribus diebus
 & tribus noctibus : sic erit
 Filius hominis in corde ter-
 ræ tribus dieb' & tribus no-
 ctibus.
 41 Viri Niniuitz surgent
 in iudicio cum generatione
 ista, & eondamnabunt eam :
 quia pœnitentiam egerunt
 in prædicatione Ione, & ecce
 plus quàm Ionas hęc.
 42 Regina Austri surget in
 iudicio cũ generatione ista,
 & condemnabit eam : quia
 venit à finibus terræ audite
 sapiẽtiã Salomonis, & ec-
 ce plus quàm Salomon hęc.
 43 Cũ autem immundus
 spiritus exierit ab homine :
 ambulat per loca arida quæ-
 rens requiem, & non inue-
 nit.
 44 Tunc dicit, Reuertar in
 domum meam vnde exiui.
 Et veniens inuenit eam va-
 cantem, scopis mundatam,
 & ornatam.
 45 Tunc vadit, & assumit
 septem alios spiritus secum
 nequiores se, & intrantes
 habitant ibi : & sũnt nouis-
 sima hominis illius peiora
 prioribus, Sic erit & gene-
 rationi huic pessimã.
 46 Adhuc eo loquente ad
 turbas, ecce mater eius &
 fratres stabant foris, quæ-
 rentes loqui ei.

δεδήσεται αὐτῆ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τῆ περὶ αὐτῆς. 40 ὡς ὅτε γὰρ Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους
 ἡμεῖς ἡμέρας καὶ ἡμέρας τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμέρας τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμέρας τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμέρας
 τρεῖς ἡμέρας. 41 ὡς ὅτε Νινιυῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μὲν τῆς ἡμέρας τῆς αὐτῆς, ὡς καὶ κρινέσθαι αὐτῶν.
 ὅτι μετάνοισαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ καὶ ἰδοὺ πλῆθος Ἰωνᾶ ὡς ἔστιν. 42 βασιλεῖσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ
 κρίσει μὲν τῆς ἡμέρας τῆς αὐτῆς, καὶ κατακρινεῖ αὐτῶν ὅτι ἦλθεν ἐκ τῆς περὶ αὐτῆς τῆς γῆς ἀνοδοῦ πλεονεξίας Σολο-
 μῶνος, καὶ ἰδοὺ πλῆθος Σολομῶνος ὡς ἔστιν. 43 ὅταν δὲ τὸ ἀκαθάρτου πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διερχέ-
 ται διὰ ἀκαθάρτων πλῆθους, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ εὑρίσκει. 44 τότε λέγει, ὁπίστρεψον εἰς τὸ οἶκόν μου ὅτι ἐξῆλ-
 θον, καὶ ἔβην διὰ τῆς ἡλιθιότητος, σιστερωμένοι, καὶ κακοσημημένοι. 45 τότε περιβήσεται, καὶ περιβήσεται λαμβανὴ μὴ
 εἰς αὐτὸν ἑστῶτα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελεύσεται καὶ καὶ ἐκεῖ, καὶ γενεῖται αὐτῇ ἕαται τὸ ἀκαθάρτου
 ἐκείνου, χεῖρονα ἢ τῆς περὶ αὐτῆς. 46 ἔτι δὲ αὐτὸς λαλοῦντες τοῖς ὄχλοις,
 ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτὸν λαλοῦσαι.

f

